El retorn del sentit crític

Aquests dies s'han produït dos fets que són simptomàtics de la situació actual a Girona. El primer: ERC [http://www.diaridegirona.cat/tags/erc.html] i la CUP han publicat que admeten i reconeixen el lideratge de l'alcaldessa en la defensa de la independència. Marta Madrenas ha plantejat situacions innecessàries com l'exclusió de representants de l'estat en actes públics; ha escenificat la funció de la bandera desapareguda; ha provocat un conflicte entre gironins i gironines quan va decidir canviar el nom de la Plaça Constitució; Les paraules, els gestos i les accions de la màxima representant municipal no haurien de generar mai l'exclusió o indignació d'una part de la ciutadania de la ciutat.

La segona circumstància és que el govern de CiU ha renunciat al Pla Especial de La Devesa. Al marge que el seu projecte té prou problemes i ha estimulat que veus d'entitats i associacions celebrin que s'aturi, la renúncia no deixa de ser una mostra palesa de debilitat i de paràlisi política absoluta. Tres dies més tard, la potentíssima maquinària de comunicació de CiU s'ha afanyat a publicar un projecte per l'edifici del Modern que no proposa gaire res més que uns quants dibuixos sobre un paper. Tot plegat ha posat d'acord el conjunt de l'oposició: no és només que l'equip de govern no tingui una noció clara de què vol que sigui Girona, sinó que tampoc no fa funcionar bé els serveis a la ciutadania. Calen millores urgents en l'àmbit de la seguretat i convivència, el desenvolupament dels projectes iniciats (com el Pla Especial de les Pedreres) o la neteja, per citar tres exemples palpables.

Cap situació exògena, és a dir que provingui de fora de Girona, no justifica que els governants s'equivoquin tantes vegades en un temps tan ingrat per a la majoria de les famílies de la ciutat. Les dades sobre pobresa infantil són devastadores; les oportunitats per als joves que acaben l'educació són descoratjadores; el funcionament del sistema de salut i el tracte humà per manca de recursos fa tremolar; el comportament incívic en alguns carrers és preocupant; la fragmentació de la ciutat en espais descuidats, bruts i foscos és una vergonya. Ens hem amoïnat tant per coses que corresponen a la Generalitat que ens hem oblidat de Girona; ens hem entretingut tant a liderar la independència que no hem tingut present que a Girona hi ha bona gent, de totes les ideologies, que necessita un Ajuntament pròxim i útil.

El retorn del sentit crític és essencial per al país i per a la ciutat. El litigi sobre la independència no pot evitar que s'exigeixi la responsabilitat pròpia del càrrec que ocupa a qui pertoqui. Això s'ha de tornar a estendre per tots els racons de la societat, perquè la veritat sigui la virtut suprema del què s'escriu i la política sigui la tècnica per posar d'acord persones que pensem diferent. També perquè l'Ajuntament enfoqui la seva acció en les competències que li són pròpies i no tapi els malencerts darrere cap bandera. El retorn de la crítica, doncs, és indispensable per dir, per exemple, que l'Estat s'ha equivocat a Catalunya i és responsable de la situació actual; també per admetre que les forces independentistes a la Generalitat se saltaren les lleis catalanes i l'Estatut amb una acció autoritària; o que fa massa anys que la política municipal gironina té més contingut publicitari que no pas accions transformadores imprescindibles per a Girona.

En cap conflicte no hi ha gairebé mai ni bons que ho són del tot, ni dolents sense redempció. La situació de fractura i de paràlisi a Girona em causa una preocupació profunda perquè la ciutat troba a faltar un govern concentrat a aprofitar oportunitats, evitar injustícies socials i afrontar les transformacions que ens han de fer més forts.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/04/14/retorn-del-sentit-critic/907335.html?utm_source=rss